

ת"פ 18821/02/13 - מדינת ישראל נגד מאור מישלי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 18821-02-13 מדינת ישראל נ' מישלי

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאור מישלי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעלי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה.

בתאריך 25/10/08 התפרץ הנאשם לדירה ברמלה, בכך שפתח תריסים וחלון של חדר שינה בכח.

הוא נטל מקופסת תכשיטים שבדירה תכשיטי זהב.

התביעה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם והם הגנה על רכושו של הציבור ועל שלומו
ופגיעה בתחושת הבטחון של הציבור, כמו גם הגנה על פרטיותו של האזרח.

לטעמה של התביעה מידת הפגיעה בערכים אלה היא בינונית.

התביעה הביאה מפסיקתו של בית המשפט העליון באשר לחומרה שיש לייחס לעבירת ההתפרצות לבית
מגורים.

עוד ציינה התביעה כי מדובר בעבירה הקלה לביצוע וקשה ללכידה ואשר נזקה רב והשלכותיה רבות אף מעבר למתלונן המסויים. על כן יש צורך בענישה מרתיעה.

התביעה הציגה את הענישה הנוהגת במקרים מעין אלה ועתרה למתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

התביעה הפנתה אל תסקירי המבחן בעניינו של הנאשם ויחד עם זאת ביקשה של א לקבל את המלצות התסקיר.

לטעמה של התביעה, ביהמ"ש האמון על מכלול האינטרסים, צריך להעדיף את האינטרסים הציבוריים שבענישה על פני השיקול של הנאשם, אשר אותו בלבד שוקל שירות המבחן. כן ציינה כי יש להעדיף אינטרס ציבורי זה על פני נסיבות אישיות, כפי שקבע לא אחת ביהמ"ש העליון, על פי אסופת פסיקה שהציגה. התביעה הפנתה לכך ששיקולי שיקום אינם עדיפים על פני שיקולים אחרים ומכל מקום, הנאשם דנן לא פנה אל האפיק השיקומי.

לאור השיהוי הממושך שחל בהליך זה, עתרה התביעה להטיל על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל בכליאה ממשית, לצד מאסר מותנה, קנס בסכום של ₪ 6000 ופיצוי.

מטעמו של הנאשם העידה חברתו מיתר בסטקר, שצינה כי הם חברים מזה שלוש שנים ומאורסים, אלא שחתונתם מתעכבת בשל ההליכים המשפטיים.

ב"כ הנאשם הדגישה כי מדובר בעבירה שבוצעה באוקטובר 2008 ובכתב אישום שהוגש בפברואר 2013. גזר הדין יינתן לאחר כשבע שנים וחצי ממועד ביצוע העבירה. בעברו של הנאשם אין הרשעות קודמות, למעט עבירה של העדר מן השירות במהלך שירותו הצבאי.

העבירה בוצעה עת היה הנאשם על גבול הקטינות - עת היה בן 18 ויום. סביר להניח כי לו עמד לדין בבימ"ש לנוער, היה ההליך נגנז בנסיבות אלה.

היא הדגישה את החשיבות בהימנעות מענישה מכבידה בעניינם של צעירים רכים בשנים מעין אלה והפנתה אל תסקירי שירות המבחן אשר המליצו כל העת על הטלת עונש הרתעתי בלבד.

ב"כ הנאשם ציינה כי היה קושי לשלב את הנאשם בהליך טיפולי בשל השתלבותו בעבודה ומחויבותו לעבודה זו. הא ראינה, כך ציינה, כי במהלך כל אותן שנים לא הסתבך הנאשם בדבר עבירה.

ב"כ הנאשם אף היא הציגה אסופת פסיקה וביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

שלושה תסקירים ניתנו בעניינו של הנאשם:

הנאשם בן 24, רווק, עובד כטבח.

הנאשם מסר כי החל בקשרים שוליים בגיל צעיר ואז נחשף לצריכת חומרי פסיכואקטיביים, אלוהול וסמים מסוג חשיש.

את העבירה נשוא תיק זה תאר ברקע למעורבותו הושלית אותה תקופה. לדבריו, סייע לאחיו בפריצה וזאת ממניעים כלליים ורצון להשגת רווח כספי מהיר. הוא ציין כי לא היה מעורב בתכנון העבירה ותאר את תפקידו כפסיבי - מתצפת.

לדבריו, כיום הוא מבין את חומרת העבירה ואף הביע אמפתיה כלפי נפגעת העבירה וכן הביע נכונות לפצותה. הנאשם הביע חשש מהשלכות ההליך המשפטי ומהאפשרות כי יוטל עליו עונש בעבודות שירות שייפגע בעתידו התעסוקתי ובאפשרות לשלם את חובותיו ועם זאת שלל נזקקות לטיפול.

שתי בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות מסמים.

שירות המבחן ציין כי הנאשם שלל טיפול ארוך טווח ועל כן נמנע מהמלצה טיפולית ועם זאת המליץ על ענישה מותנית.

במועד הדיון, ומאחר שחלפו מספר חודשים מאז מתן התסקיר, ציינו הנאשם ובאת כוחו, כי עתה השתנה תפקידו של הנאשם במקום עבודתו והוא פנוי הרבה יותר להליך טיפולי ואף נכון להליך כזה ועל כן ביקשו כי הוא יופנה בשנית אל שירות המבחן לצורך כך.

בהתחשב בכך שחל שיהוי ניכר מאוד בהגשת כתב האישום וכי בעת ביצוע העבירה היה הנאשם בן 18 נענית לבקשה זו.

בתסקיר השני צוין כי הנאשם מתגורר עם זוגתו ועובד מזה כחצי שנה כמנהל מטבח וכי התקבל מכתב מאת מעסיקו המהלל את אופן תפקודו.

עוד צוין כי הנאשם הביע נכונות ראשונית להשתלב בטיפול, אך טרם גיבש מטרות לטיפול, עקב היותו ממוקד בקשייו הכלכליים ובחששו מפני תוצאות ההליך המשפטי.

לפיכך ביקש שירות המבחן ארכה נוספת.

במהלך ארכה נוספת זו, כך צוין על ידי שירות המבחן, הופנה הנאשם לטיפול. שירות המבחן התרשם כי הוא ממוקד בתפקודו התעסוקתי ואינו בשל לערוך תהליך התבוננות רגשי בשלב זה. עם זאת הוא הגיע למספר פגישות וניכר כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומדרבן לשינוי. הנאשם ציין כי ניתק את קשריו השוליים.

שירות המבחן ציין כי הנאשם לא השתלב בטיפול המתאים לדפוסיו והעריך כי גם כיום במצבי תסכול ולחץ

כלכלי, קיים סיכון להישנות עבירות. עם זאת הדגיש שירות המבחן את היציבות התעסוקתית, את הרצון לשינוי ואת העובדה כי במהלך כל השנים לא הסתבך הנאשם בעבירות נוספות.

שירות המבחן המליץ על מאסר מותנה וצו של"צ.

במעשה העבירה פגע הנאשם ברכושו של הפרט, בפרטיותו ובתחושת הבטחון שלו.

מתחם הענישה הראוי לעבירה זו נע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל.

ברגיל אכן היה מקום להחמיר בעניינו של הנאשם, שכן מדובר בהתפרצות לדירה ובנטילת תכשיטי זהב מתוך דירה זו.

יש לראות בחומרה מעשים מעין אלה ולהטיל בגינם ענישה מחמירה ומרתיעה, שכן נזקן של עבירות אלה רב הן לפרט והן לחברה.

אלא שבעניינו חברו יחדיו נסיבות רבות לקולא, שיש בהן להביא להקלה משמעותית ולחריגה ניכרת מאוד ממתחם הענישה הראוי ומן הענישה הנוהגת.

לכתחילה מדובר בנאשם אשר ביצע את העבירה יום לאחר שמלאו לו 18 שנים, דהיינו על גבול היותו קטין.

הנאשם עשה מאז כבדת דרך ארוכה, השתלב בעבודה קבועה ויציבה ועושה חיל בעבודה זו, ויש בדעתו להינשא ולהקים משפחה.

הנאשם נטל אחריות על המעשים, שיתף פעולה עם שירות המבחן, והביע נכונות ראשונית ליטול חלק בהליך טיפולי וסוף דבר לא צלחה השתלבותו בתהליך זה, הגם ששיתף פעולה עם שירות המבחן והגיע לחלק מן המפגשים. שירות המבחן התרשם כי כך ארע כיוון שהנאשם ממוקד מאוד בתפקודו התעסוקתי ומקדיש את מרצו לתחום זה בחייו. ואכן כפי האמור לעיל, הנאשם עשה שינוי בחייו, מנהל כיום אורח חיים נורמטיבי וניתק את קשריו עם גורמים שוליים.

ומעבר לכל האמור לעיל, יש ליתן משקל נכבד מאוד לחלוף הזמן. מדובר בעבירה שבוצעה באוקטובר 2008. כתב האישום הוגש בפברואר 2013, דהיינו ארבע שנים וחצי לאחר ביצוע העבירה!!

ככלל, יש ליתן משקל נכבד לשיהוי ניכר מעין זה, ובוודאי שיש ליתן לו משקל נכבד מאוד משמדובר במי שביום ביצוע העבירה מלאו לו שמונה עשרה ולחלוף ארבע שנים וחצי בחייו, עד להגשת כתב האישום ושבע שנים

וחצי עד לגזר הדין יש משמעות והשלכות מהותיות ביותר.

בענייננו, אף נמצא כי במהלך שנים אלה חל בנאשם שינוי ניכר.

מגיליון ההרשעות הקודמות בעניינו של הנאשם עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירה של העדר מן השירות מתקופת שירותו הצבאי ומעבר לכך לא הסתבך הנאשם בעבירות נוספות.

לאור כל אלה, מצאתי כאמור לחרוג באופן ניכר ממתחם הענישה ועל מנת שלא לפגוע במסלול חייו של הנאשם ובדרך החדשה בה בחר להתנהל.

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה נגד הרכוש.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 140 שעות כהמלצת שירות המבחן.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/5/16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 1 בכתב האישום, בסכום של 2,000 ש"ח. הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/7/16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ' אדר ב' תשע"ו, 30 מרץ 2016, במעמד הצדדים.